

In opdracht en ter Ere van MARIA
(zegt één van de Comité - leden)

Maria boven de boomtoppen

Geen verschijning, maar stoffelijke werkelijkheid. Midden in het bruisend hart van Volendam is in het Boelenspark een rustig hoekje gevonden waar de voorbijganger stilte en bezinning kan vinden bij een bijzonder fraai beeldje van MARIA. De kraan van Van Dijk tilt Haar vanuit de Tulpenstraat, over sloten en bomen naar het voetstuk. Er zal nog een schelpenpadje naar toe moeten, want het is een moerassig hoekje. Hiermee gaat een lang gekoesterde wens in vervulling van een groep Volendammers. Geld kwam spontaan bijeen uit brede lagen van de bevolking. Mensen die anders kaarsen branden voor MARIA (wat op Volendam in nogal gigantische hoeveelheden gebeurt) gaven in plaats daarvan dit offertje voor dit beeld, dat blijvend is en werkelijk een sieraard vormt in ons park. Het volmaakste van heel de Schepping, het meesterstuk van God's Almachtigheid is geweest : de Schepping van MARIA (God's Eigen Moeder). Zij heeft van GOD meer glorie, onuitsprekelijke schoonheid en waardigheid ontvangen dan alle schepselen tezamen. Een Moeder, zo allerliefst dat GOD de ZOON uit Haar geboren wilde worden. En Zij is het, die nu ons mensenkinderen wenkt en wil troosten in ons verdriet, dat ook Haar niet bespaard is gebleven. *Stilte en bezinning hebben we meer nodig dan al het andere. Alles wat we doen kan pas goed, waardevol en vruchtbaar worden, als het uitgaat en gedragen wordt door Bezinning, vóórdat we het ondernemen. (H. Ignatius).* **Waarom geen opvallender plek voor zo'n schoonheid van 'n Mariabeeld? Sommigen zien in zo'n mooi rustig hoekje, midden in God's vrije natuur net zo'n gewijde ruimte als een kathedraal.** Een comité zag een lang gekoesterde wens in vervulling gaan, toen Donderdag de takel van Van Dijk een bijzonder mooi getroffen gelijkenis van MARIA hoog door de lucht liet zweven, gevolgd door een zachte landing op een betonnen voetstuk, waar het stevig verankerd een mooi plaatsje zal hebben midden in het leven. **Het is de beeltenis van MARIA, zoals zij in 1830 is verschenen in Parijs aan de H. Catharina de Labouré als „Moeder van de wonderdadige medaille“ Het lichaam van de H. Catharina ligt nu nog altijd ongeschonden voor eenieder ter bezichtiging in de Rue de Bac in Parijs als een duidelijk teken aan allen die geloven willen.** (beslist eens gaan kijken als U tijdens de vakantie toch in Parijs bent). Deze verschijning van MARIA is door de R.K.Kerk als een ware verschijning erkent, hetgeen heel wat wil zeggen. Zoals bekend is de Kerk zéér terughoudend in dit soort kwesties omdat zij onmogelijk haar geloofwaardigheid in de waagschaal kan stellen voor de wereld, die maar al te vlug geneigd is, haar te bekritisieren en belachelijk te maken. Simon de Boer, die indertijd samen met Gerrit Koning de beelden in de Vincentiuskerk zo schitterend heeft geschilderd, heeft ook dit Mariabeeld van toepasselijke hemelsblauwe kleuren voorzien. Verschillende bouwvakkers hebben voor de goede zaak extra hun best gedaan, waarbij een bijzonder compliment moet worden gemaakt aan de Familie Bont&Jonk. Als een kostbaar kleinood staat het prachtige Mariabeeld nu op een degelijk betonnen fundament, waarin ruimte is uitgespaard om kaarsen te branden en bloemen te planten. De afwerking volgt nog evenals een pad om in dit moerassige hoekje van het park te kunnen komen. Met gulle bijdragen uit alle lagen van de bevolking, soms heel spontaan gegeven, zonder enige ruchtbaarheid, kon deze rijke aanwinst voor ons park tot stand komen. Hier en daar vingen we al reacties op, dat men het zonde vindt dat zo'n mooi Mariabeeld zo achteraf staat. Tóch is het comité wel gelukkig met deze rustige plaats, die tijdens het wandelen in de prachtige natuur eerder uitnodigt tot een moment van bezinning dan langs een drukke verkeersweg. **Vanwege de zeer drassige grond moest het beeld dat ruim 300 kilo weegt aan gewapend beton, vanuit de Tulpenstraat met de grote kraan van Van Dijk op het voetstuk worden gezet. Om het niet te beschadigen werd het goed ingepakt in doeken, waarna de stroppen eromheen gingen. Vanuit de verte moet het een indrukwekkend gezicht zijn geweest, zó de beeltenis van MARIA in een snelle beweging over de sloot en de hoge bomen te zien zweven. Beddegoed en gordijnen van Hille de Boer werden gebruikt als bescherming. Het moest allemaal zó lopen !** Jan Voortman z'n vrouw (Poolse Annie) had enkele enveloppen met geld meegegeven aan Günther uit Edam die in Polen op familiebezoek ging. Ze waren bestemd voor noodlijdende familie en kennissen in Polen. Tijdens een overnachting ergens in een Duits pension is Günther 3 van die enveloppen kwijt geraakt, kon ze nergens meer vinden. Eenmaal terug in Volendam heeft hij dit bij Jan Voortman verteld en ervoor gezorgd dat deze mensen in Polen tóch hun geld kregen. In diezelfde tijd was ons Mariabeeld door de Poolse kunstenaar gereed gemaakt en zat men met de vraag : hoe het hierheen te krijgen. Komt bij toeval de Purmerendse rechercheur Bak in datzelfde Duitse pensionnetje terecht waar Günther de enveloppen met geld was kwijt geraakt. Men had ze aangetroffen en vroeg aan deze meneer Bak of hij ze mee kon terugnemen naar de afzender. Zo kwamen de enveloppen met geld terug bij Jan Voortman mét daarbij het verhaal dat Bak binnenkort weer naar Polen zou reizen om een auto vol hulpgoederen te lossen. Uitgerekend in Katowitche, waar het Mariabeeld verzendklaar stond voor Volendam. Hij kon het zó gratis mee nemen op de terugreis. Op 17 mei kwam het aan in Volendam en werd voorlopig neergezet op het erf van *Hille de Boer*, nadat Simon de Boer het geschilderd had. **Hille smokkelde er een paar Weesgegroeitjes bij.** Gewoon, zoals we zijn, zonder officiële toestanden van onthullingen is het Mariabeeld in ons park gezet. *Hille de Boer*, één van de stille werkers op de achtergrond, vond het wel een gepaste gelegenheid om op dit moment een eerste tientje van de rozenkrans te bidden. Na een paar gevoelige woorden, waarin de machtige hulp van de Koningin van het Heelal werd ingeroepen over Volendam, zagen we uit een ooghoek het laatste kraaltje door haar vingers glijden. Daarmee hield het echter niet op, want *Hille* smokkelde er toch gauw een half tientje bij, met de duim op de plaats rust. Hoe meer hoe liever !! „Allemaal zegen voor Volendam!“ zal zij gedacht hebben. Dank aan de vele gulle gevers en allen die in stilte geholpen hebben. „We hebben op Volendam al 2 Mariabeelden, wordt dat niet wat overdreven?“ vroegen sommigen. Veel meer anderen waren er echter die vonden dat iets wat je dierbaar is, nooit genoeg in herinnering kan worden gebracht en offerden graag ongevraagd een bijdrage voor dit prachtige beeldje ter ere van MARIA. Het comité wil hen bij deze allemaal -hartelijk danken-. Men is ontroerd door de soms heel spontane reacties waardoor er „zómaar“ een Mariabeeld bij kon komen in ons park. Het beeld heeft men daarvan zó al kunnen betalen. Maar er komen nog wat bijkomende werkzaamheden. Wie zich geroepen voelt kan altijd nog een offertje kwijt, het is altijd hartelijk welkom. In plaats van een kaars opsteken zou men dit bedragje bijvoorbeeld ook kunnen bijdragen voor dit blijvende ereteken voor MARIA. Geloven is vooral een innerlijk proces dat zich in het diepste binnenste van een mens afspeelt. Rituelen, plechtigheden en beelden zijn daarbij een hulpmiddel en een zichtbare uitdrukking van een Hogere Werkelijkheid. Met dit nieuwe Mariabeeld hebben we er een prachtig symbool bij.

MARIA, in ons dorp stil tussen het groen

*Uw wezen straalt zo helder en zo teer
U kijkt vol liefde op ons neer.
Met stil verlangen, om ons te ontvangen.*

*Met bloemen wordt U,
O Moeder Gods ontvangen
Dat U door blijdschap wordt bevangen.
En Uw tranen weer verdwijnen.
En zó voor U de Zon laat schijnen.
Met bloemen wordt U dan geprezen.
Met al onze liefde, uit óns diepste wezen.*

*In ons dorp, zo stil tussen het groen.
Staat U te luisteren naar de gevaren,
Die ons bedreigen op deze aarde.
U bent het, die het ons wil besparen,
Dit dorp, van veel verdriet op aarde.*

Een gedicht voor MARIA

*In gedachten staat U daar te staren,
Om ál dat moois te vergaren.
Fris en groen is het om U heen,
Tóch hoort U een zacht gewezen.
Er is verdriet daar in ons midden.
Maria voelde het bij Háár binnen.
Kinderen kom toch óók bij Mij!
Ik geef je troost en maak je blij !
Zó is toch een Moeder Hart !
Zij wil ze troosten in hun smart
Kom, kniel toch voor Mij neer.
Ik zal jullie troosten, keer op keer.*

Hille Kok